

מ"ת 47332/12/16 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד נאור פרץ, מיכאל ישראל בר שביט

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 47332-12-16 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' פרץ ואח'
תיק חיצוני: 540362/2016

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
המבקשת שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נגד המשיבים
1. נאור פרץ
2. מיכאל ישראל בר שביט (עציר)

החלטה - בעניינו של המשיב מס' 2 בלבד

בפני בקשתו של המשיב מס' 2 (להלן גם: "המשיב") לעיון חוזר, בה הוא מבקש לשחררו ממעצר, למעצר בית בדירתה של אחותו בעיר תל אביב, בהשגחת אחותו ומשמורנית נוספת.

כתב האישום ורקע

1. נגד שני המשיבים הוגש ביום 22/12/16 כתב אישום המייחס להם עבירת החזקה בצוותא של סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, על פי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, החזיקו המשיבים, ביום **13/12/16**, בסמוך לשעה 21.45, בסמים מסוכנים מסוג חשיש, שמשקלם 94.56 גרם, וזאת בתוך רכב מסוג "פולו", השייך למשיב מס' 1, שבו נמצאו שני המשיבים יחד בקרית שמונה.

עוד צויין כי באותן נסיבות, פתחו בלשי תחנת קרית שמונה את דלת הרכב בחיפוש אחר סמים, וכי אז ניסה המשיב 2 להסתיר את הסמים מעיני השוטרים, בכך שהעבירם אל מתחת לכיסא שעליו ישב, ליד הנהג.

2. ביום בו הוגש כתב האישום, יחד עם בקשה נלווית למעצרו של שני המשיבים עד תום ההליכים, שוחרר המשיב מס' 1 בהסכמת המבקשת, ונקבע כי הוא ישהה במעצר בית מלא בבית אביו שבקריית שמונה,

בצירוף הגבלות והתחייבויות נוספות שנקבעו. באותו מועד ביקש בא כוחו של המשיב מס' 2 דחייה לשם צילום החומר ולימודו.

3. בדיון הבא, ביום 26/12/16, אישר ב"כ המשיב מס' 2 כי מתקיימות ראיות לכאורה לגבי העבירות המיוחסות למשיב, וכי מתקיימת גם עילת מעצר. בהיעדר חלופת מעצר ישימה, הסכים הסנגור באותו מועד למעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ואולם הודיע כי הוא שומר על זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר אם תימצא חלופה שניתן יהיה להציע.

4. ואכן, כבר ביום 2/1/17 הוגשה בקשתו של המשיב לעיון חוזר, ובה, כאמור, ההצעה לשחררו ממעצר לדירת אחותו שבתל אביב. נוכח התנגדות המבקשת לבקשה, התקיים דיון, בו הושמעו טענות הצדדים.

5. בדיון מיום 9/1/16 עורר ב"כ המשיב מחדש את עניין הראיות לכאורה, וזאת בניגוד להסכמה שניתנה קודם לכן לכך שמתקיימות ראיות לכאורה לגבי המיוחס למשיב.

ב"כ המשיב התייחס לפרפרזה מתוך ידיעה מודיעינית המצויה בתיק, אשר התקבלה לידי מנת המבקשת.

באותה ידיעה צויין תקציר תוכן החידע המודיעיני, ולפיו המשיב מחזיק ברכבו וזה תוכנה: "**מיכאל בר שביט מחזיק ברכבו, רכב קטן בצבע לבן, סמים מסוג חשיש**".

המועד שהופיע על אותה פרפרזה היה 28.12.16, בעוד החיפוש ומציאת הסמים כמתואר בכתב האישום, אירעו כאמור לעיל ביום 13.12.16.

ב"כ המשיב טען איפוא, כי המועד המופיע בפרפרזה מערער את משקלו של חומר הראיות באופן מהותי. נטען שאין בידי המבקשת די ראיות להוכיח כי החיפוש שנערך ברכבם של המשיבים, היה חיפוש חוקי. ב"כ המשיב ביקש שייקבע כי לא היה יסוד סביר להניח שבוצעה עבירה "זה מקרוב", ולכן החיפוש שנערך איננו חוקי, ובהתאם לא מתקיימות ראיות לכאורה בתיק החקירה.

6. ב"כ המבקשת הגיב לטענה זו, וטען כי מדובר במועד שגוי שהופיע בפרפרזה, דבר העולה במפורש מכך שננקב תאריך מאוחר לתאריך כתב האישום. התובע התחייב להגיש בהקדם לבית המשפט וישירות לב"כ המשיב, מסמך רשמי ובו יופיע התאריך המדויק והנכון בו התקבלה הידיעה.

ואכן לאחר הדיון הגישה המבקשת דו"ח כללי משטרתי, שבו צויין כי אותה ידיעה שהפרפרזה ממנה נמסרה להגנה, מבוססת על מידע שנמסר ביום **13.12.16** - הוא אותו יום בו בוצעה העבירה ובו נתפסו הסמים בחיפוש שנערך על ידי המשטרה ברכב בו ישבו שני המשיבים.

7. משהושלמה התמונה הראייתית כאמור לעיל, והיות וכעת כבר ידוע לכאורה שהמידע המודיעיני התקבל באותו יום בו ביצעה המשטרה את החיפוש, מצאתי כי טענותיו של ב"כ המשיב מתייתרות בעיקרן. טענות אלה התבססו על דוח שבו נפלה טעות, וניתן תאריך שהיה ברור מראש כי הוא שגוי.

מדובר בחיפוש שנערך ללא צו שיפוטי בשעות הערב של יום 13.12.16.

כידוע, דורשות הוראות החוק בענייננו סעיף 28(א) לפקודת הסמים יחד עם סעיף 22 לפסד"פ, כי יתקיימו תנאים לפיהם תיבדק חוקיותו של חיפוש.

בין היתר נותנת פקודת הסמים סמכות למשטרה לבצע **חיפוש בתוך רכב**, לשם קיום הוראות פקודת הסמים. סמכות החיפוש בתוך רכב היא רחבה ביותר, בהתאם להוראות סעיף 28(א) (1) לפקודת הסמים, המתיר לבצע חיפוש: "**בכל רכב - אם החיפוש דרוש לצורך קיום הוראות פקודה זו**". חוקיותו של חיפוש ברכב לא נבחנת ב"מבחני יסוד סביר" קשיחים, וזאת בניגוד לחיפוש גופני. דומה כי בענייננו, שבו כאמור נתפסו סמים בחיפוש ברכב - ניתן היה להפסיק את הדיון כבר בשלב זה.

8. אף על פי כן, אציין כי חיפוש על גופו של חשוד דורש, לעומת חיפוש ברכב, שיהיה יסוד סביר להניח ש"פשע בוצע זה מקרוב". בענייננו, התקבלה הידיעה המודיעינית שהובילה לחיפוש באותו יום שבו נערך החיפוש בשעות הערב כאמור. אמנם לא צויינה בפרפרזה השעה שבה התקבלה אותה ידיעה, ואולם אני מוצאת כי בשלב זה, די בציון העובדה כי הידיעה התקבלה ביום החיפוש, כדי למצוא כי אין דופי משמעותי במידת הראיות לכאורה שהצטברו לאשמתו לכאורה של המשיב, וזאת גם אילו היה מדובר בחיפוש גופני.

9. זה הזמן להזכיר, כי טרם התקבלה הפרפרזה בידי ההגנה, הסכים ב"כ המשיב שמתקיימות ראיות לכאורה, וחזר בו מהסכמה זו על בסיס פרפרזה שנשאה עליה תאריך שגוי. משתוקן התאריך, לאחר הדיון, נראה כי אין עוד עילה לב"כ המשיב לחזור בו מהסכמתו לכך שמתקיימות ראיות לכאורה.

10. אציין בעניין זה, מעבר לנדרש, כי שאלת חוקיותו של החיפוש תיבחן יחד עם כל השאלות במסגרת שמיעת התיק העיקרי, ואין זו העת להידרש לשאלות שעניינן מהימנות העדים, אשר יענו על פי התרשמות המותב מהעדים ומתוכן עדותם.

אשר על כן, לא מצאתי ממש בטענות שהשמיע הסניגור ושהופנו לדו"חות הבלשים לגבי החיפוש - טענות אלה מקומן איננו בהליך המעצר.

11. עוד יש לציין, כי גם אם ימצא דופי כלשהו בחיפוש שנערך, הרי שכידוע, אין בכך להביא מיני וביה למסקנה כי החיפוש פסול וכי הראיה שנמצאה בו, שהיא הסמים איננה קבילה, וזאת בהתאם לדוקטרינת הבטלות היחסית הנוהגת במשפט הפלילי הישראלי (ראה הלכת יששכרו ע"פ 5121/98).

מצאתי לפיכך, כי מתקיימות ראיות לכאורה, כפי שהסכים הסניגור מראש.

12. טענות אחרות אשר נטענו על ידי המשיב, היו בעניין השוואת נתוניו לנתוניו של המשיב מס' 1, אשר

כאמור לעיל, שוחרר בהסכמת המבקשת למעצר בית מלא כבר ביום הגשת כתב האישום. מצאתי בעניין זה כי ההבחנה שעשתה המבקשת בין עניינו של המשיב 2, אשר לגביו איננה מסכימה לשחררו לחלופה שהציע, לבין המשיב 1 ששוחרר כאמור בהסכמה, הינה הבחנה מוצדקת המתבקשת מנתוניהם השונים של השניים.

עיקר ההבדל בין שני המשיבים, וזאת לרעתו של המשיב 2, נעוץ בעובדה שהמשיב 2 סיים לפני תקופה לא ממושכת לרצות עונש של מאסר בעבודות שרות בגין עבירות סחר בסמים, שבהן הורשע במסגרת ת"פ 40473-02-15. משיב זה עדיין מצוי תחת צו מבחן שנגזר עליו באותו תיק למשך שנתיים. בנוסף, תלוי ועומד מעל ראשו עונש של מאסר מותנה של שישה חודשים בגין עבירות סמים שאינן לצריכה עצמית, ועונש של שלושה חודשי מאסר על תנאי בגין עבירות סמים לצריכה עצמית. מבחינה זו, שונה מצבו של משיב זה ממצבו של משיב 1, אשר גם הוא צבר רישומים פלילים לא מבוטלים, ואולם אף לא אחד מהם בתחום הסמים.

יצוין כי מלבד עבירות הסמים - המשיב 2 ריצה בעברו מאסר משמעותי גם בגין עבירות אחרות.

בנוסף, יש לציין את המתואר בכתב האישום, ולפיו היה זה דווקא משיב 2 שהסתיר את הסמים מתחת למושב עליו ישב בתוך הרכב על מנת למנוע את מציאת הסמים על ידי השוטרים.

13. אני מוצאת כי המסוכנות הצפויה מפני עברייני סמים, שהינה כידוע מסוכנות סטטוטורית, אשר נקבעה על ידי המחוקק כחזקה, הינה מוחשית וגבוהה, ככל שהדבר נוגע למשיב מס' 2, לנוכח עברו, הרשעתו מהתקופה האחרונה יחסית והחשש שהוא שב לסורו בביצוע עבירות סמים חמורות. המסוכנות של המשיב האחר, משיב מס' 1, שזו הסתבכותו הראשונה בעבירת סמים, הינה פחותה, ולכן גישתה של המבקשת הנבדלת בין משיב למשיב, היא ראויה.

14. למרות המסוכנות המוחשית שמתעוררת לגבי המשיב, יש לבדוק לגביו חלופת מעצר. ההצעה שהציע - שהייה בדירה שכורה בה מתגוררות אחותו וחברותיה, בעיר תל אביב ובהשגחתן של שתיים משלושת הצעירות שמתגוררות בדירה, לא נמצאה על ידי בשלב זה, הולמת.

מדובר בצעיר אשר לכאורה בוחר להתעסק שוב בסמים בכמויות מסחריות, בניגוד לצו מבחן, ולמרות מאסר מותנה. ספק נותר אצלי אם שתי הצעירות שהציעו עצמן להשגיח על המשיב, יוכלו אכן להבטיח את שלום הציבור מפני המסוכנות הצפויה מפני המשיב.

15. מצאתי לפיכך, כי נדרש תסקיר מעצר מטעם שרות המבחן, המכיר את המשיב מטיפולו בו בתיק שהסתיים כאמור לפני זמן לא רב. שרות המבחן יסקור את כל נסיבותיו של המשיב, שאלת תלותו בסמים, מידת המסוכנות הצפויה ממנו, מידת האמון שניתן לתת בו, ואף יבדוק לעומק את פרטי חלופת המעצר שהציע, ואולי אחרות שיציע.

אני קובעת לפיכך להמשך דיון ליום 2.2.17 שעה 09:00.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשרות המבחן.

משיב 2 יובא באמצעות שב"ס.

**ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ז, 12 ינואר 2017, במעמד
הנוכחים.**